

οὐδὲ φανλότερον ἠγοῦμαι φυτὸν ἄνθρωπον, ὦ φίλε
 Δαφναῖε, βλαστήσεως ὁρμὴν ἔχοντα διαφαίνουσαν ὥραν
 καὶ κάλλος ἅμα σώματος καὶ ψυχῆς.' (15) καὶ ὁ Δα-
 φναῖος 'τίς δ' ἄλλως' εἶπεν, 'ὦ πρὸς τῶν θεῶν;' 'οὔτοι
 νῆ Δί' ἔφη 'πάντες' ὁ πατήρ 'οἱ νομίζοντες ἀρότου 5
 καὶ σπόρου καὶ φυτείας ἐπιμέλειαν θεοῖς προσήκειν (ἢ
 γὰρ οὐ νύμφαι τινὲς αὐτοῖς δρυάδες εἰσίν

'ἰσοδένδρον τέκμαρ αἰῶνος λαχοῦσαι.'

'δενδρέων δὲ νομὸν Διόνυσος πολυγαθῆς ἀυξάνει, F
 φέγγος ἀγνὸν ὀπώρας' (fr. 165. 153) 10

κατὰ Πίνδαρον;), μειρακίων δ' ἄρα καὶ παίδων ἐν
 ὥρα καὶ ἄνθει πλαττομένων καὶ ῥυθμιζομένων τροφαὶ
 καὶ ἀυξήσεις οὐδενὶ θεῶν ἢ δαιμόνων προσήκουσιν,
 οὐδ' ἔστιν ὧ μέλει φνόμενον ἄνθρωπον εἰς ἀρετὴν ὀρθὸν
 ἐλθεῖν | καὶ μὴ παρατραπῆναι μηδὲ κλασθῆναι τὸ γεν- 758
 ναῖον ἐρημία κηδεμόνος ἢ κακία τῶν προστυγχανόντων. 16

"Ἡ καὶ τὸ λέγειν ταῦτα δεινὸν ἔστι καὶ ἀχάριστον,
 ἀπολαύοντάς γε τοῦ θείου τοῦ φιλανθρώπου πανταχόσε
 νενεμημένου καὶ μηδαμοῦ προλείποντος ἐν χρείαις, ὧν
 ἀναγκαιότερον ἔνιαι τὸ τέλος ἢ κάλλιον ἔχουσιν; ὥσπερ 20
 εὐθύς ἢ περὶ τὴν γένεσιν ἡμῶν, οὐκ εὐπρεπῆς οὐσα δι'
 αἵματος καὶ ὠδίνων, ὅμως ἔχει θεῖον ἐπίσκοπον Εἰ-
 λείθυιαν καὶ Λοχείαν· ἦν δέ που μὴ γίνεσθαι κρεῖττον